

## Arrest

nr. 327 113 van 22 mei 2025  
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HELSEN  
Antwerpsestraat 120  
2640 MORTSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 1 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 april 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die loco advocaat J. HELSEN verschijnt voor de verzoekende partij.

Gezien de aanvullende nota van de verwerende partij, ingediend op 15 april 2025 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van voormelde wet.

Gezien de aanvullende nota van de verzoekende partij, ingediend op 17 april 2025 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van voormelde wet.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

*“A. Feitenrelaas*

*Volgens uw verklaringen bent u een staatsburger van Afghanistan. U bent geboren op 28 februari 2005 in het dorp Banda, district Goshta, provincie Nangarhar. U bent een soennitische moslim van Pashtou origine.*

*U woonde heel uw leven in Goshta. U ging tot de achtste graad naar school en u heeft niet gewerkt. Uw vader werkte sinds acht jaar als financieel secretaris voor uw oom [F.M.], een lid van het parlement. Uw vader moest de salarissen verdelen en uitbetalen aan de andere medewerkers van uw oom, een taak waarbij u hem soms bij hielp. Zo'n twee maanden voor uw vertrek uit Afghanistan in 2020 werd uw vader bedreigd door de taliban. De mensen uit het dorp roddelden over uw familie en vertelden dat uw vader rijk was. U vermoedde dat de taliban dit op deze manier te weten kwam. Via het dorpshoofd eisten ze dat uw vader hen 30.000 USD zou betalen. Uw vader reageerde via het dorpshoofd en vertelde dat hij deze som geld niet kon betalen aangezien zijn salaris 15.000 Afghani bedroeg. Ongeveer een week later ontving uw vader nogmaals bericht van de taliban via het dorpshoofd. De taliban bedreigde uw vader en zei dat ze zijn zonen zouden ontvoeren om mee deel te nemen aan de jihad. Daarop stopte uw vader met werken voor uw oom. U en uw broer stopten met school en verlieten Afghanistan rond september 2020.*

*U reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Noord-Macedonië, Servië, Roemenië en Duitsland naar Frankrijk, waar u 11 maanden verbleef en een verzoek om internationale bescherming indiende. U reisde verder naar België waar u op 28 februari 2022 een verzoek om internationale bescherming indiende.*

*Uw familie in Afghanistan verhuisde begin 2023 van Goshta naar Kabul. Een voormalige buur vertelde dat rond juni 2023 de taliban naar jullie huis in Goshta is gekomen en het huis heeft doorzocht.*

*Ter staving van uw verzoek legt u geen documenten neer.*

#### **B. Motivering**

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.*

*Vooreerst moet worden gesteld dat overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 16 maart 2022 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, u niet kan worden beschouwd als minderjarige. De conclusie van het medisch onderzoek luidde als volgt: 'De leeftijd wordt bepaald op 20,80 jaar met een standaarddeviatie van 1,70 jaar. Daarom kunt u niet worden beschouwd als minderjarige.'*

*Van een verzoeker om internationale bescherming mag echter verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status, Genève, 1992, nr. 205). De verzoeker om internationale bescherming is overeenkomstig artikel 51, eerste lid van de Vreemdelingenwet vanaf het doen van zijn verzoek om internationale bescherming verplicht om mee te werken met de bevoegde overheden om zijn identiteit en andere elementen ter staving van zijn verzoek vast te stellen. U dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek daarbij zo spoedig mogelijk aan te brengen. U heeft de verplichting om uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming en het is aan u om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en)*

van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u de taliban omdat de taliban geld wilde afpersen van uw vader en vervolgens ermee dreigde u en uw broer te ontvoeren en jullie te dwingen om deel te nemen aan de jihad, en omdat zij mensen vervolgen die naar Europa zijn gegaan en zulke mensen zien als zondaars die alcohol drinken (CGVS p. 10).

Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan.Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan.Targeting_of_individuals.pdf), EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/\\_2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/_2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 (<https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die behoorden tot de voormalige overheid te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties net als hun familieleden, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. IJ haalt echter geen dergelijke zaken aan. Uit uw verklaringen blijkt dat uw maternale oom [F.M.] heet en werkzaam was als parlementslid. Na de machtsovername van de taliban, vluchtte uw oom naar Pakistan (CGVS p. 13). U kan het CGVS er niet van overtuigen dat deze persoon daadwerkelijk uw oom is. U kan geen enkel document ter staving van de identiteit of het werk van uw oom, uw vader of uzelf aanbrengen waaruit deze familieband kan blijken. Aangezien uw vader meer dan zeven jaar werkzaam was voor uw oom, kan redelijkerwijs verwacht worden dat er enkele tastbare bewijsstukken betreffende het werk van uw vader beschikbaar zijn. Ook hier legt u niets van neer. Het werk van uw vader lag nochtans aan de basis van uw probleem. Uw verklaringen waarin u stelt dat u niet in staat was om enige documenten mee te nemen (CGVS p. 14) zijn niet aannemelijk. U bleef nog twee maanden na de dreigementen thuis en uw familie bleef nog drie jaar thuis in Goshta. U had bijgevolg ruimschoots de tijd om documenten mee te nemen of te laten opsturen die uw familieband met het parlementslid of die het werk van uw vader konden ondersteunen. Hoewel u bepaalde verklaringen geeft die overeenkomen met de beschikbare informatie over het parlementslid [F.M.], is deze informatie publiekelijk beschikbaar en vrij te raadplegen waardoor eenieder met een internetverbinding toegang heeft tot deze informatie. U verwijst zelf naar het internet waar de gebeurtenissen waar u naar verwijst, te consulteren zijn (CGVS p. 12). Bovendien zijn de verklaringen die u geeft over [F.M.] en de aan hem gelinkte gebeurtenissen en incidenten vaag en ontoereikend. Zo kan u niet met voldoende mate van nauwkeurigheid zeggen sinds wanneer [F.M.] lid is geworden van het parlement. U gaf aan dat hij vijf of tien jaar parlementslid lid. Dit is wel een zeer ruime schatting. Ook over de inhoud van zijn werk, had u geen informatie (CGVS p. 11). U vermoedde dat uw oom 60 jaar oud is, terwijl de man klaarblijkelijk in 1971 geboren is en dus net de vijftig gepasseerd is (CGVS p. 13). IJ haalde een aantal aanslagen aan gericht tegen uw oom, ook hier bleef u vaag. IJ liet optekenen dat er veel dingen met hem gebeurden, een zelfmoordaanslag en een motorbom. Er vielen enkel gewonden bij deze aanslagen, geen doden (CGVS p. 12). U wist niet precies wanneer deze aanslagen plaatsvonden, u dacht dat het zo'n drie jaar geleden dus 2020, was (CGVS p. 12). Uit de beschikbare informatie blijkt dat het incident in 2015 plaatsvond en dat er veertien gewonden en vier doden vielen (zie infomap). Dat u hier niet van op de hoogte was en u niet meer precieze informatie kan verschaffen over uw oom, ondermijnt uw verklaring dat u de neef bent van [F.M.] en dat uw vader er nauw mee samenwerkte.

Wat er ook van zij, u haalt in het kader van uw terugkeervrees geen elementen aan die onmiddellijk verband houden met uw oom (CGVS p. 9-10, 15-16). Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat uw vader door de taliban werd benaderd om een grote som geld te betalen. De taliban ging er immers vanuit dat hij omwille van zijn werk rijk was (verklaringen DVZ en CGVS p. 9-10, 14). Indien hij dit niet zou doen, zouden ze u en uw broer ontvoeren om deel te nemen aan de jihad (CGVS p. 10). U kan echter niet overtuigen dat uw vader daadwerkelijk bedreigd werd door de taliban. Ten eerste blijken er onverenigbare discrepanties te bestaan tussen uw verklaringen afgelegd op de DVZ en uw verklaringen afgelegd op het CGVS aangaande de ontvangen bedreigingen. Zo stelt u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat de taliban het dorpshoofd benaderde om deze dreigementen mondeling aan uw vader over te maken (CGVS p. 11). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u echter dat uw vader niet één maar zelfs twee dreigbrieven had

ontvangen van de taliban (CGVS vragenlijst p. 2-3). Gevraagd naar deze flagrante tegenstelling tijdens uw persoonlijk onderhoud, kan u geen afdoende verklaring bieden. U kwam immers niet verder dan aan te geven dat ze u misschien verkeerd begrepen hadden (CGVS p. 16). U had nochtans bij aanvang van het persoonlijk onderhoud de kans gekregen om opmerkingen te formuleren of fouten te signaleren aangaande het verslag dat er werd opgemaakt door de DVZ, maar u heeft nagelaten dit te doen (CGVS p. 2). Dat u geen eenduidige verklaringen kan afleggen inzake de wijze waarop uw vader bedreigd werd is nefast voor de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ten tweede is het niet aannemelijk dat er zich in de drie jaar tussen uw vertrek in september 2020 en de inval van de taliban in uw ouderlijk huis medio 2023 geen enkel ander problematisch incident heeft voorgedaan (CGVS p. 11). Volgens uw verklaringen is uw vader niet ingegaan op de eisen gesteld door de taliban en heeft hij noch geld betaald, noch zijn zoons aangeboden aan de taliban (CGVS p. 10, 13). Gelet op de ernst van de beweemde bedreigingen zou daarom verwacht kunnen worden dat de taliban enige opvolging zou geven aan hun eisen en de daaraan verbonden bedreigingen. U verklaart echter dat de taliban helemaal niets meer van zich heeft laten horen gedurende drie jaar. Zo stelt u dat uw familie in hetzelfde huis in Goshta is blijven wonen tot begin 2023 en dat het eerstvolgende incident met de taliban zich voordeed in 2023 (CGVS p. 11, 13). Ook na de verhuis naar Kabul kende uw familie geen problemen (CGVS p. 11). Het is pas in juni 2023 dat de taliban een plotse aanval in uw ouderlijk huis in Goshta uitvoerde, maar liefst drie jaar na de laatst ontvangen dreigementen en ettelijke maanden nadat uw familie uit Goshta was verhuisd (CGVS p. 11). Er kan niet begrepen worden waarom de taliban zo lang zou wachten alvorens in actie te schieten, moest uw familie daadwerkelijk geïsoleerd worden. De vaststelling dat er zich na uw vertrek tot juni 2023 geen enkel problematisch incident afspeelde, ondanks dat uw vader de taliban nooit betaald heeft en dat geen enkele van zijn zonen zich heeft aangediend bij taliban voor inlijving in hun rangen, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas in ernstige mate (CGVS p. 13). Bijkomend kan worden opgemerkt dat de machtsovername door de taliban in augustus 2021 de ongeloofwaardigheid van voorgaande elementen nog versterkt, aangezien deze machtsovername de bewegingsvrijheid van de taliban betreffende de opsporing en aanhouding van individuen enkel maar heeft versterkt. De veiligheid van uw familie in Goshta of in Kabul is echter op geen enkel manier in het gedrang gekomen. Integendeel stelt u dat het goed met hen gaat (CGVS p. 5).

Voorts is het merkwaardig dat u de namen niet kent van de talibs of hun commandanten die uw familie bedreigden (CGVS p. 9). Deze lacune verbaast des te meer aangezien het hoofd van uw dorp rechtstreeks met de taliban heeft gesproken en op die manier hun dreigement overmaakten aan uw vader (CGVS p. 11). Het enige wat u kon vertellen over de talibs in kwestie was dat ze kwamen uit een bolwerk aan de andere kant van de rivier in Chaher Deh, op een uur rijden van uw dorp (CGVS p. 9). Het is toch merkwaardig dat u ervan uitgaat dat ze van daar afkomstig zijn, daar u klaarblijkelijk geen idee had wie de talibs waren die het op u, uw vader en uw broer gemunt hadden. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt bovendien dat deze plaats meer dan twee uur rijden is van uw dorp en dus niet op één uur rijden, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet ten goede komt (zie infomap).

Bovendien is het niet geloofwaardig dat de taliban ermee dreigden om u en uw broer in te lijven om mee de jihad uit te voeren als uw vader de gevraagde som niet betaalde (CGVS p. 10), gezien uw familie overheidsgezind is (CGVS p. 5). Uit de objectieve informatie (EASO Recruitment by armed groups beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan\\_recruitment.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_recruitment.pdf), het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf) en de EUAA Country Guidance van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistanjanuary-2023>) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakt van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Hieruit volgt dat het zeer ongeloofwaardig is dat de taliban u en uw broer zouden proberen in te lijven in hun rangen, des te meer aangezien u en de mensen uit uw dorp overheidsgezind zijn (CGVS p. 5, 8).

Tot slot dient te worden opgemerkt dat u reeds in Roemenië en Frankrijk een verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend, hoewel u enkel het verzoek in Frankrijk vermeldde wanneer u er naar werd gevraagd (CGVS p. 3). U verklaart dat door de uitkomst van de Dublin procedure u werd gevraagd om terug te keren naar Roemenië, u wilde dit niet en besloot door te reizen naar België. Van iemand die een gegronde vrees voor vervolging heeft, kan verwacht worden dat die zich beroept op internationale bescherming in het eerste veilige land. Dat u op basis van veeleer opportunistische redenen besluit om naar België te reizen in plaats van terug te keren naar Roemenië doet niet alleen afbreuk aan de ernst van de door u ingeroepen vrees maar ook aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

*Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.*

*Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.*

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.*

*In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van, de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.*

*In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.*

*Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.*

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo\\_PLib\\_2021\\_09\\_EASOE\\_A\\_S\\_O\\_Afghanistan\\_Country\\_Focus\\_van\\_januari\\_2022](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo_PLib_2021_09_EASOE_A_S_O_Afghanistan_Country_Focus_van_januari_2022), beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_01\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf), de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 2022, beschikbaar op [https://www.cvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_veiligheidssituatie\\_20220505.pdf](https://www.cvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf), EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf), de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.*

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

*In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari — 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.*

*De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in 'het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, 52, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, 52, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.*

*U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.*

*Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.*

*Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, 52, b) van de Vreemdelingenwet valt.*

*Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), E/gafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).*

*Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die*

pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) Van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derde/ander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt. ". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

*Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen — zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting — of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.*

*Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf), EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/\\_sites/\\_default/files/publications/2020\\_08\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Key\\_Socio\\_Economic\\_Indicators\\_Focus\\_Kabul\\_City\\_Mazar\\_Sharif\\_and\\_Herat\\_City.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/_sites/_default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_and_Herat_City.pdf) en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/\\_easo/PLib/2022\\_11\\_Q35\\_EUAA\\_COI\\_Query\\_Response\\_Afghanistan\\_update\\_1\\_July\\_31\\_October\\_2022.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/_easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze 'internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.*

*Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.*

*Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.*

*U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.*

*Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/\\_administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/_administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf)) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.*

*Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.*

*Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.*

*Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.*

*Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.*

*In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.*

*u verklaarde repercussies van de taliban te vrezen wegens uw lang verblijf buiten Afghanistan (CGVS p. 9-10, 15-16). U stelt niet te kunnen terugkeren omdat u gewend zou zijn aan het leven hier in Europa, maar kan naast het drinken van alcohol geen enkel voorbeeld geven van zulke aanpassingen (CGVS p. 10, 16). In dit verband moet er op gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij en sociale omgang, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. U toont op geen enkele manier aan dat het drinken van alcohol deel uitmaakt van of dermate fundamenteel is voor uw identiteit of morele integriteit dat er van u niet mag verwacht worden dat u dit opgeeft indien u hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou*

*riskeren. Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt dat deze levensstijl een uiting is van uw politieke of religieuze overtuiging. U bent zeven jaar naar school geweest in Afghanistan en verklaart nog steeds actief de Islam te beoefenen, zoals naar de moskee gaan of meedoen met de ramadan (CGVS p. 3-4). U bent er niet in geslaagd aan te tonen dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen.*

*Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.*

*Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.*

### C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

## 2. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in Afghanistan en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen van gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen, zoals de aanvullende nota van verweerder duidelijk maakt en waarbij hij in vergelijking met de bestreden beslissing bijkomend verwijst naar de *“COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023”*, *“EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023”*, *“EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024”*, *“EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024”*, *“EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024”*. In de huidige stand van zaken kan de Raad niet tot het besluit komen dat er onvoldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, te analyseren. Verzoeker brengt geen andersluidende informatie aan die wijst op een volledige informatiestop die de Raad in de huidige stand van zaken tot een andere conclusie zou nopen. Hij brengt ook geen recente informatie aan die niet in lijn ligt met de informatie die blijkt uit de door verweerder aangebrachte bronnen.

Desalniettemin blijft de onzekerheid en de onwetendheid groot waardoor de nodige voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het beoordelen van de nood aan internationale bescherming van Afghaanse onderdanen. Hierbij wordt de recentst beschikbare informatie gehanteerd over de Afghaanse context, met bijzondere aandacht voor de individuele elementen die verzoekers zaak kenmerken.

### 3. Beoordeling

Verzoeker ontwikkelt geen uitdrukkelijk middel in het verzoekschrift. Uit zijn betoog blijkt dat hij de bestreden beslissing op bepaalde punten op inhoudelijk vlak bekritiseert. Er kan dan ook worden afgeleid dat verzoeker in een enig middel de schending beoogt op te werpen van de materiële motiveringsplicht in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Dit wordt onderzocht in het licht van de geschonden geachte artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

#### 3.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

##### 3.1.1. Verzoekers vluchtrelaas

Verzoeker vreest bij terugkeer naar Afghanistan te worden gedood door de taliban omdat zij geld afpersten van zijn vader en vervolgens dreigden verzoeker en zijn broer te ontvoeren en hen te dwingen deel te nemen aan de jihad. Daarnaast vreest verzoeker de taliban omdat zij mensen vervolgen die naar Europa zijn gegaan en hen zien als zondaars die alcohol drinken.

Verzoekers vader werkte gedurende acht jaar als financieel secretaris voor verzoekers maternale oom F.M., een parlamentslid. Zijn vaders taak bestond erin de salarissen te verdelen en uit te betalen aan de medewerkers van F.M. Verzoeker hielp zijn vader soms bij deze taak.

In 2020, ongeveer twee maanden voor verzoekers vertrek uit Afghanistan, werd zijn vader bedreigd door de taliban. Via het dorpshoofd eisten de taliban dat verzoekers vader hen 30.000 USD zou betalen. De taliban dachten immers dat hij rijk was omwille van zijn werk. Verzoekers vader liet de taliban via het dorpshoofd weten dat hij deze som geld niet kon betalen aangezien zijn salaris 15.000 Afghani bedroeg. Ongeveer een week later ontving hij nogmaals een bericht van de taliban via het dorpshoofd. Zij dreigden ermee verzoeker en zijn broer te ontvoeren en hen te dwingen deel te nemen aan de jihad. Daarom stopte verzoekers vader met werken voor F.M. en ontvluchtten verzoeker en zijn broer Afghanistan.

Begin 2023 verhuisde verzoekers familie van Goshta naar Kabul. Een voormalige buur liet weten dat de taliban ongeveer in juni 2023 naar verzoekers ouderlijke woning in Goshta zijn gekomen en het huis heeft doorzocht.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CG) is in hoofddorde van oordeel dat verzoekers asielmotieven niet geloofwaardig zijn en legt op omstandige wijze uit hoe het tot deze conclusie komt. De Raad kan zich hierbij aansluiten aangezien de gedane vaststellingen de kern van verzoekers vluchtrelaas betreffen, waarover het CG op omstandige wijze motiveert, en steun vinden in de vragenlijst die werd ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) op 13 december 2022 en in het verslag van het gehoor bij het CG op 30 augustus 2023.

De structuur van bestreden beslissing ziet er uit als volgt:

A. Verzoeker kan overeenkomstig de beslissing die hem door de dienst Voogdij van de FOD Justitie werd betekend op 16 maart 2022, die aantoonde dat hij op het ogenblik van het medisch onderzoek reeds 20,8 jaar oud was met een standaarddeviatie van 1,7 jaar, niet worden beschouwd als minderjarige. De vaststelling dat hij zich onterecht als minderjarige voordeed, ondermijnt zijn algemene geloofwaardigheid in ernstige mate.

B. Uit de beschikbare informatie blijkt dat bepaalde personen die behoorden tot de voormalige overheid te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties, net als hun familieleden, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met dit profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Verzoeker haalt echter geen dergelijke zaken aan. F.M. die verzoekers maternale oom zou zijn, was werkzaam als parlamentslid. Na de machtsovername door de taliban vluchtte F.M. naar Pakistan. Verzoeker kan het CG er niet van overtuigen dat deze persoon daadwerkelijk zijn oom is.

1. Verzoeker kan geen enkel document ter staving van de identiteit of het werk van zijn oom, zijn vader of hemzelf aanbrengen waaruit deze familieband kan blijken. Aangezien verzoekers vader meer dan zeven jaar werkzaam was voor zijn oom, kan redelijkerwijs worden verwacht dat er enkele tastbare bewijsstukken betreffende het werk van zijn vader beschikbaar zijn. Ook hier legt verzoeker niets van neer. Het werk van zijn vader lag nochtans aan de basis van zijn probleem. Verzoekers verklaring waarin hij stelt dat hij niet in staat was om enig document mee te nemen is niet aannemelijk. Hij bleef nog twee maanden na de dreigementen thuis en zijn familie bleef nog drie jaar thuis in Goshta. Hij had bijgevolg ruimschoots de tijd om documenten mee te nemen of te laten opsturen die zijn familieband met het parlamentslid of het werk van zijn vader konden ondersteunen.

2. Hoewel verzoeker bepaalde verklaringen geeft die overeenkomen met de beschikbare informatie over het parlamentslid F.M., is deze informatie publiekelijk beschikbaar en vrij te raadplegen waardoor eenieder met een internetverbinding toegang heeft tot deze informatie. Verzoeker verwijst zelf naar het internet waar de gebeurtenissen waarnaar hij verwijst te consulteren zijn.

3. Bovendien zijn de verklaringen die verzoeker geeft over F.M. en de aan hem gelinkte gebeurtenissen en incidenten vaag en ontoereikend. Zo kan hij niet voldoende nauwkeurig zeggen sinds wanneer F.M. lid is van het parlement, hij heeft geen informatie over de inhoud van zijn werk, hij vermoedde dat F.M. 60 jaar oud is terwijl hij in 1971 is geboren en dus net de 50 is gepasseerd, hij haalde een aantal aanslagen aan gericht tegen zijn oom maar ook hier bleef hij vaag. Dat verzoeker niet meer precieze informatie kan verschaffen over zijn oom, ondermijnt zijn verklaring dat hij de neef is van F.M. en dat zijn vader nauw met hem samenwerkte.

C. Verzoeker haalt in het kader van zijn vrees bij terugkeer geen elementen aan die onmiddellijk verband houden met zijn oom F.M. Uit verzoekers verklaringen blijkt namelijk dat zijn vader door de taliban werd benaderd om een grote som geld te betalen. De taliban gingen er immers vanuit dat hij omwille van zijn werk rijk was. Indien hij dit niet zou doen, zouden ze verzoeker en zijn broer ontvoeren om deel te nemen aan de jihad. Verzoeker kan echter niet overtuigen dat zijn vader daadwerkelijk werd bedreigd door de taliban.

1. Ten eerste blijken er onverenigbare discrepanties te bestaan tussen verzoekers verklaringen afgelegd tijdens het DVZ-interview en zijn verklaringen afgelegd tijdens het gehoor bij het CG aangaande de ontvangen bedreigingen. Tijdens het gehoor bij het CG stelde verzoeker dat de taliban het dorpshoofd benaderden om deze dreigementen mondeling aan zijn vader over te maken. Bij de DVZ verklaarde verzoeker dat zijn vader twee dreigbrieven van de taliban had ontvangen. Verzoekers uitleg dat hij de tolk verkeerd begrepen heeft, is geen afdoende verklaring.

2. Ten tweede is het niet aannemelijk dat er zich in de drie jaar tussen verzoekers vertrek in september 2020 en de inval van de taliban in zijn ouderlijk huis medio 2023 geen enkel ander problematisch incident heeft voorgedaan. Verzoeker stelt dat zijn familie in hetzelfde huis in Goshta is blijven wonen tot begin 2023 en dat het eerstvolgende incident met de taliban zich voordeed in 2023. Ook na de verhuis naar Kabul kende verzoekers familie geen problemen. Het is pas in juni 2023 dat de taliban een plotse aanval in zijn ouderlijk huis in Goshta uitvoerden, maar liefst drie jaar na de laatste ontvangen dreigementen en ettelijke maanden nadat zijn familie uit Goshta was verhuisd. De vaststelling dat er zich na verzoekers vertrek tot juni 2023 geen enkel problematisch incident afspeelde, hoewel zijn vader de taliban nooit heeft betaald en dat geen enkele van zijn zonen zich bij hen heeft aangemeld voor inlijving in hun rangen, ondermijnt de geloofwaardigheid van verzoekers vluchtrelaas in ernstige mate. Bijkomend kan worden opgemerkt dat de machtsovername door de taliban in augustus 2021 de ongeloofwaardigheid van voorgaande elementen nog versterkt, aangezien deze machtsovername de bewegingsvrijheid van de taliban betreffende de opsporing en aanhouding van individuen enkel maar heeft versterkt. De veiligheid van verzoekers familie in Goshta of in Kabul is echter op geen enkele manier in het gedrang gekomen. Integendeel stelt verzoeker dat het goed met hen gaat.

3. Verzoeker kent de namen niet van de talibs of hun commandanten die zijn familie bedreigden. Het enige wat verzoeker kon vertellen over de talibs in kwestie was dat ze kwamen uit een bolwerk aan de andere kant van de rivier in Chaher Deh, op een uur rijden van zijn dorp. Het is merkwaardig dat verzoeker ervan uitgaat dat ze van daar afkomstig zijn, daar hij klaarblijkelijk geen idee had wie de talibs waren die het op hem, zijn vader en zijn broer hadden gemunt. Uit informatie waarover het CG beschikt blijkt bovendien dat deze plaats op meer dan twee uur rijden van verzoekers dorp ligt en dus niet op één uur rijden, hetgeen de geloofwaardigheid van zijn verklaringen niet ten goede komt.

4. Uit objectieve informatie blijkt dat de taliban zelden gebruik maken van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Hieruit volgt dat het zeer ongeloofwaardig is dat de taliban zouden proberen verzoeker en zijn broer in te lijven in hun rangen, des te meer aangezien verzoeker en de mensen uit zijn dorp overheidsgezind zouden zijn.

D. Tot slot dient te worden opgemerkt dat verzoeker reeds in Roemenië en Frankrijk een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, hoewel hij enkel het verzoek in Frankrijk vermeldde wanneer hem er naar werd gevraagd. Hij verklaart dat hem door de uitkomst van de Dublin-procedure werd gevraagd om terug te keren naar Roemenië. Hij wilde dit niet en besloot door te reizen naar België. Van iemand die een gegronde vrees voor vervolging heeft, kan worden verwacht dat hij zich beroept op internationale bescherming in het eerste veilige land. Dat verzoeker op basis van veeleer opportunistische redenen besluit om naar België te reizen in plaats van terug te keren naar Roemenië doet niet alleen afbreuk aan de ernst van de door hem ingeroepen vrees maar ook aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Verzoeker brengt tegen motief A. het volgende in:

*“Er is verzoeker altijd gemeld dat hij geboren is op 20 februari 2005. Verzoeker heeft een Taskara die zulks bevestigt. Mogelijk geeft een leeftijdsbepaling anders aan, maar dat kan verzoeker niet bevestigen of ontkennen; hij ontbeert de mogelijkheden om een botscan te betwisten. Alleszins laat verzoeker zijn Taskara nog overkomen uit Afghanistan en voorziet dat hij deze nog zal bezorgen gedurende de procedure, zodat alleszins kan aangetoond worden dat verzoeker waarachtig was. Alleszins is die leeftijdsbepaling op zich, onvoldoende om het relaas van verzoeker als onbetrouwbaar te categoriseren; Verzoeker weet uiteraard niet exact wanneer hij geboren is en dient af te gaan op wat hem verteld is en wat blijkt uit de stukken.”*

Voor zover verzoeker aanvoert dat hij zijn taskara zou laten overkomen uit Afghanistan, stelt de Raad vast dat dit beperkt blijft tot een aankondiging: verzoeker heeft immers nagelaten om alsnog zijn taskara voor te leggen. Verzoekers eenvoudig betoog dat aan hem *“altijd gemeld [is] dat hij geboren is op 20 februari 2005”*

kan bezwaarlijk afbreuk doen aan de beslissing van de Dienst Voogdij van de FOD Justitie van 16 maart 2022 waarin wordt gesteld dat verzoeker, die had verklaard te zijn geboren op 28 februari 2005 en aldus bij aankomst in België 17 jaar oud was, ouder is dan 18 jaar. Verzoeker zou met name 20,8 jaar oud zijn met een standaarddeviatie van 1,7 jaar. De beslissing van de Dienst Voogdij wordt geacht overeen te stemmen met de wet en uitvoerbaar te zijn zolang zij niet is vernietigd of ingetrokken. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij voormeld rechtscollege. Tevens werd hij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij. In tegenstelling tot wat hij beweert, *“ontbeerde”* hij dus niet de mogelijkheid om voormelde leeftijdstest te betwisten. Hij heeft echter nagelaten deze beroeps-mogelijkheid te benutten. Aldus kon verweerder zich op goede gronden steunen om te besluiten dat verzoeker meerderjarig is. Ten aanzien van de Raad staat de leeftijdsbepaling in opdracht van de Dienst Voogdij bijgevolg vast. Waar verzoeker nog aanhaalt dat de leeftijdsbepaling op zich onvoldoende is om zijn asielrelaas af te doen als onbetrouwbaar, merkt de Raad op dat de vaststellingen van verweerder inzake verzoekers leeftijd op zich niet tot de verwerping van het verzoek om internationale bescherming leiden. Het CG is immers niet gestopt na dit motief maar beoordeelt tevens uitgebreid de overige door verzoeker afgelegde verklaringen met betrekking tot het door hem naar voorgebrachte asielrelaas.

Verzoeker brengt tegen motief B het volgende in:

*“Naast het gegeven dat verzoeker dezelfde, niet alledaagse, naam draagt als zijn oom, bestaan er weldegelijk stukken die aangeven dat verzoeker gerelateerd is aan zijn oom. Verzoeker beschikt over pasjes, foto's van zijn Oom met Karzai en andere bewijzen, die hij lopende de procedure zal trachten over te maken. Verzoeker was zich er te weinig van bewust dat hij die stukken zelf diende te verzamelen en het spijt hem uiteraard erg dat hij ze niet eerder bijbracht; dit was uit onwetendheid en verzoeker zal dit trachten recht te zetten. Verzoeker maakt wat dit betreft dan ook voorbehoud.”*

De Raad kan niet anders dan vaststellen dat dit opnieuw beperkt blijft tot een aankondiging: verzoeker heeft immers opnieuw nagelaten om alsnog de door hem aangehaalde stukken over te maken. Verzoekers simpele bewering dat hij dezelfde naam draagt als zijn oom die parlamentslid geweest zou zijn, kan bezwaarlijk vaststelling B en de subvaststellingen 1 tot 3 onderuit halen. Dit blijkt trouwens ook uit verzoekers eigen betoog waarbij hij zelf het belang inziet van de nood om bijkomende stukken over te maken die aantonen dat parlamentslid F.M. zijn maternale oom was.

Verzoeker brengt tegen motief C.1. het volgende in:

*“Verzoeker kan slechts benadrukken dat de bedreigingen die werden geuit door de Taleban, mondeling waren en niet schriftelijk. Dat de eerste vertaler dit anders interpreteerde en vertaalde, wist verzoeker niet. Hij is de taal niet machtig en kon de nuance die de tolk aanbracht, onvoldoende vatten. Verzoeker merkt wel op dat op twee interviews, dit een uitzonderlijke tegenstelling is en de overige stellingen van verzoeker, overeind blijven. Ook na 2 jaar kon verzoeker nog quasi identiek hetzelfde relaas vertellen; dit is enkel mogelijk indien men de waarheid vertelt; leugens na een dergelijke periode reproduceren, zou niet zo nauwkeurig zijn.”*

Verzoeker werd blijkens het rechtsplegingsdossier tijdens het DVZ-interview bijgestaan door een tolk in zijn moedertaal, het Pashtou. Hij kan daarom niet worden gevolgd waar hij beweert dat hij de taal niet machtig was en niet in staat was *“de nuance die de tolk aanbracht”* te begrijpen. De Raad stelt tevens vast dat er in casu geen sprake is van *“een nuance”* maar van een flagrant verschil in verklaringen over een belangrijk element van verzoekers asielrelaas, met name tussen het onrechtstreeks ontvangen van twee mondelinge bedreigingen via het dorpshoofd door verzoekers vader enerzijds en het rechtstreeks ontvangen van twee dreigbrieven van de taliban door deze anderzijds (gehoorverslag CG, p. 10-11 en vraag 5 van de “vragenlijst” voor het CG). Verzoeker kan ook niet worden gevolgd waar hij beweert *“Verzoeker kan slechts benadrukken dat de bedreigingen die werden geuit door de Taleban, mondeling waren en niet schriftelijk. Dat de eerste vertaler dit anders interpreteerde en vertaalde, wist verzoeker niet.”* Onderaan de vragenlijst kan immers worden gelezen dat het verslag werd voorgelezen in het Pashtou, vervolgens figureert de handtekening van de tolk en die van verzoeker op de betrokken lijst. Bij het CG stelde de protection officer voorts de volgende vraag bij de aanhef van het gehoor met verzoeker: *“U hebt het eerste, korte interview bij DVZ al gehad, is dat goed verlopen? Ja het was goed. Heeft men toen het verslag van het interview voor u voorgelezen? Ja. Hebt u de tolk goed begrepen tijdens uw eerste interview? Ja. Hebt u toen alle redenen waarom u asiel aanvraagt in België kunnen geven? Nee, toen had ik het nog niet allemaal kunnen uitleggen. Zijn er belangrijke redenen die u niet heeft kunnen toelichten tijdens het gehoor op DVZ? Nee er was niets speciaal dat niet aan bod kwam, maar ik heb het complete verhaal niet verteld, ik heb het in het kort gezegd. Hebt u nog opmerkingen over het eerste interview voor we beginnen aan het interview van vandaag? Nee er is niets.”* (gehoorverslag CG, p. 2).

Gelet op het voormelde kan verzoeker bezwaarlijk worden gevolgd waar hij beweert dat de tolk zijn verklaringen anders interpreteerde of vertaalde en dat hij hiervan niet op de hoogte was. Zoals gezegd werd

voormeld verslag aan verzoeker voorgelezen waardoor hij kennis had van de opgetekende verklaringen zoals vertaald door de tolk. Hij had de kans om eventueel onjuiste vertalingen aan te klagen bij de ondertekening van de vragenlijst bij de DVZ en bij de aanhef van het onderhoud bij het CG. Verzoeker heeft zulks nagelaten en dus blijft het bij gratuite beweringen die de bestreden beslissing op dit punt niet aan het wankelen kunnen brengen. Verzoeker stelt verder nog dat voormelde tegenstrijdigheid “*uitzonderlijk*” was, dat zijn “*overige stellingen*” overeind blijven en dat hij ook na “*2 jaar [...] nog quasi identiek hetzelfde relaas*” vertelde. Om te beginnen betreft de tijdspanne tussen het afnemen van de vragenlijst voor het CG bij de DVZ op 13 december 2022 en het gehoor bij het CG op 30 augustus 2023 geen twee jaar maar afgerond acht en een halve maand. Verder wijst de Raad erop dat de ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, ongeloofwaardige en onaannemelijke verklaringen zoals in casu.

Verzoeker brengt tegen motief C.2. het volgende in:

*“De Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen merkt op dat de problemen voor het gezin eindigden, na hun verhuis naar Kaboel. Het klopt dat verzoekers gezin “veilig” was in de hoofdstad, maar ondertussen heeft de Taleban de macht overgenomen, zodat die veiligheid helemaal is weggefallen. Zoals aangehaald door de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zelf, is de veiligheid helemaal niet gegarandeerd, nu de Taleban de lakens uitdelen. De Taleban zoeken actief naar mensen die voorheen het regime steunden en mee vorm gaven. Met die wetenschap in het achterhoofd, is verzoeker weldegelijk in gevaar. Minstens dient de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen te motiveren, waarom de overdracht van de macht voor verzoeker persoonlijk geen gevaar zou opleveren.”*

In de bestreden beslissing kan niet worden gelezen dat “*de problemen voor het gezin eindigden, na hun verhuis naar Kaboel*”. Het CG stelt wel vast dat er zich in de drie jaar tussen verzoekers vertrek uit Afghanistan in september 2020 en de inval van de taliban in zijn ouderlijke woning in juni 2023 geen enkel ander problematisch incident heeft voorgedaan en dat dit niet aannemelijk is, gelet op de ernst van de beweerdde bedreigingen die verzoekers vader van de taliban zou hebben ontvangen, diens reactie hierop en het feit dat zijn familie in hetzelfde huis in Goshta is blijven wonen tot begin 2023. Verzoeker brengt hiertegen niets in en de Raad sluit zich aan bij deze logische redenering van het CG. Het CG stelt ook op terechte wijze vast dat nadat verzoekers familie naar Kabul was verhuisd, zij aldaar geen problemen kende; immers zou de taliban in juni 2023 een plotse aanval hebben uitgevoerd op de ouderlijke woning in Goshta waar ze eerder vertrokken zijn. Voorts kan verzoeker worden gevolgd waar hij wijst op de impact van de machtsovername door de taliban en stelt “*De Taleban zoeken actief naar mensen die voorheen het regime steunden en mee vorm gaven.*” Echter doet dit eigen betoog verder afbreuk aan verzoekers voorgehouden vrees voor de taliban, zoals reeds kan worden gelezen in de bestreden beslissing: “*Bijkomend kan worden opgemerkt dat de machtsovername door de taliban in augustus 2021 de ongeloofwaardigheid van voorgaande elementen nog versterkt, aangezien deze machtsovername de bewegingsvrijheid van de taliban betreffende de opsporing en aanhouding van individuen enkel maar heeft versterkt. De veiligheid van uw familie in Goshta of in Kabul is echter op geen enkel manier in het gedrang gekomen. Integendeel stelt u dat het goed met hen gaat*(CGVS p. 5).”

Verzoeker laat de motieven C.3., C.4. en D ongemoeid, waardoor ze overeind blijven.

Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet voldoet aan de voorwaarden van het hierboven weergegeven artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet, zodat hij niet het voordeel van de twijfel kan genieten.

De beslissing van het CG om asielaanvraag als ongeloofwaardig te bestempelen wordt bijgevolg niet aan het wankelen gebracht.

3.1.2. Personen van wie wordt aangenomen dat ze religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden en personen (die worden gezien als) beïnvloed door buitenlandse waarden (ook wel verwestering genoemd).

Voor wat betreft deze problematiek, kan de Raad zich aansluiten bij de kernpunten daarvan in de bestreden beslissing, die steun vinden in de daarin aangehaalde bronnen:

- uit de beschikbare landeninformatie die wordt opgesomd in de bestreden beslissing kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om een nood aan internationale bescherming aan te tonen bij een terugkeer naar het land van herkomst;
- een verzoeker om internationale bescherming dient in concreto aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan zal worden vervolgd.

Uit de aanvullende nota van verweerder blijkt niet dat over voormelde kernpunten thans anders moet worden geoordeeld. Het blijkt niet dat terugkeerders uit het Westen automatisch worden vervolgd of het risico lopen op ernstige schade bij terugkeer naar Afghanistan. Een individuele beoordeling blijft zich dus opdringen.

Verweerder stelt in de bestreden beslissing concreet vast:

*“Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.*

*In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtefingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.*

*u verklaarde repercussies van de taliban te vrezen wegens uw lang verblijf buiten Afghanistan (CGVS p. 9-10, 15-16). U stelt niet te kunnen terugkeren omdat u gewend zou zijn aan het leven hier in Europa, maar kan naast het drinken van alcohol geen enkel voorbeeld geven van zulke aanpassingen (CGVS p. 10, 16). In dit verband moet er op gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij en sociale omgang, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. U toont op geen enkele manier aan dat het drinken van alcohol deel uitmaakt van of dermate fundamenteel is voor uw identiteit of morele integriteit dat er van u niet mag verwacht worden dat u dit opgeeft indien u hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt dat deze levensstijl een uiting is van uw politieke of religieuze overtuiging. U bent zeven jaar naar school geweest in Afghanistan en verklaart nog steeds actief de Islam te beoefenen, zoals naar de moskee gaan of meedoen met de ramadan (CGVS p. 3-4). U bent er niet in geslaagd aan te tonen dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen.*

*Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”*

In de aanvullende nota van verweerder, die verwijst naar de recentste beschikbare informatie, wordt bevestigd: *“Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. Verzoeker haalt geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingen-conventie.”*

In het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Verzoeker voert in het verzoekschrift geen enkel betoog over een westerse levensstijl en weerlegt aldus niet de voormelde concrete beoordeling van verweerder in zijn geval. Hij heeft geen aanvullende nota ingediend om concrete elementen hierover te ontwikkelen en was ook niet aanwezig op de terechtzitting zodat de Raad

hem niet kon bevragen over dit aspect. Het simpel betoog van de advocaat ter terechtzitting dat verzoeker als verwesterd dient beschouwd te worden wegens zijn lang verblijf in België volstaat te dezen niet.

De Raad concludeert bijgevolg dat verzoeker nalaat concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden en dat hij daarom bij een terugkeer zal worden geviséerd en/of vervolgd.

### 3.1.3. Conclusie

De bovenvermelde vaststellingen leiden tot de conclusie dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen.

### 3.2. Beoordeling in het licht van 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingen-wet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete of aannemelijke elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. In dit verband kan worden verwezen naar het gestelde in punt 3.1.

3.2.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op het gestelde in punt 3.1., kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

3.2.3. Voor wat betreft de vraag of de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, kan de Raad zich aansluiten bij de algemene overwegingen die daarover figureren in de bestreden beslissing en die steun vinden in de hierin aangehaalde rapporten.

Uit een samenlezing van de bewoordingen van de in de bestreden beslissing aangehaalde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt immers duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58). De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, wat in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49). Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de "Country Guidance: Afghanistan" van EUAA van mei 2024 (p. 101: "Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.").

Concreet komt verweerder in de bestreden beslissing tot de volgende conclusie:

*"Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.*

*U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien."*

Uit de informatie die ter beschikking wordt gesteld door verweerder kan zeker worden afgeleid dat de huidige algemene socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan precair is.

Zo kan ook in de aanvullende nota van verweerder worden gelezen: "Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land

*en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.”*

Evenwel vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet steeds niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is immers het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19-pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineen-storting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Zoals het CG in de aanvullende nota terecht aangeeft, betekent de preciaire sociaal-economische situatie niet *“dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting”*.

Het blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdendeerd of dat hij behoort tot een groep van geïdendeerde personen waardoor hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij, als gezonde jonge man, niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften, te meer omdat hij nog beschikt over een familiaal netwerk aldaar. Verzoeker heeft tijdens het gehoor bij het CG verklaard nog contact te hebben met zijn familie en vrienden in Afghanistan. Zo heeft hij verklaard dat hij nog dagelijks of om de twee dagen contact heeft met zijn ouders, broer, zussen en neven in Afghanistan evenals met sommige vrienden. Hij sprak hen het laatst de ochtend van het persoonlijk onderhoud bij het CG (CG, gehoorverslag p. 4).

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift helemaal niets aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan niet het gevolg zou zijn van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Dit alles neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige preciaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar, waarvan de ernst zeker niet kan worden ontkend, nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM. Hoewel zulke mogelijke schending artikel 3 van het EVRM buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermings-status, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723). Het is slechts dan dat er een terugkeerplicht is voor verzoeker. De bestreden beslissing houdt zulks niet in, laat staat een gedwongen terugkeer.

3.2.4. Voor wat betreft de vraag of de veiligheidssituatie in Afghanistan valt onder de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan de Raad zich opnieuw aansluiten bij de algemene overwegingen

die daarover figureren in de bestreden beslissing. Ze vinden steun in de hierin aangehaalde rapporten. Kernpunt is dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Uit de recentste informatie die ter beschikking wordt gesteld door verweerder kan niet worden afgeleid dat hierover heden anders moet worden geoordeeld. Immers blijkt uit de aangereikte informatie globaal dat sinds de machtsvername door de taliban het conflict-gerelateerde geweld dat voorheen plaatsvond in Afghanistan nog verder is afgenomen aangezien geen enkele oppositiegroep nog een reële bedreiging vormt voor de machtspositie van de taliban die heden het hele Afgaanse grondgebied controleren. Er is wel een lichte stijging in het aantal burgerdoden in 2024 – in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers – maar de veiligheidssituatie blijft positief evolueren. Het lagere niveau van willekeurig geweld dat zich doorzette in 2022 werd bevestigd door een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2023 en 2024. Het geweld dat heden nog plaatsvindt in Afghanistan is daarenboven grotendeels doelgericht van aard. Zo hadden de dodelijkste incidenten betrekking op aanvallen door ISKP tegen sjitische Hazara's. Doordat de tendens van een daling van het geweld zich voortzet en consolideert, werden ook de wegen significant veiliger, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100%. De ontheemding als gevolg van conflict is vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die nog plaatsvindt is het gevolg van een moeilijke economische situatie en natuurrampen of het gevolg van grensincidenten tussen de facto strijdkrachten en Pakistaanse strijdkrachten (zie EUAA *"Afghanistan Country Focus"* van november 2024, pp. 58 en 59). De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder tot gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn.

Het is zeker niet zo dat de veiligheidssituatie in Afghanistan van die aard is dat er geen enkele burgerdode meer valt. In Afghanistan is er echter heden geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het land, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *"Country Guidance Afghanistan"* van mei 2024 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA *"Afghanistan: Country Focus"* van november 2024 nog steeds actueel.

Om uit te maken of er sprake is van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van *"willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict"*, wordt verder rekening gehouden met de daadwerkelijke bestemming van de verzoeker in geval van terugkeer naar het betrokken land of gebied (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 40; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, pt. 43; EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU) - A Judicial Analysis, december 2014, p. 25-26).

Verzoeker heeft verklaard afkomstig te zijn uit de provincie Nangarhar. Uit de aangereikte landen-informatie blijkt dat voor deze provincie geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor de vraag naar het al dan niet voorhanden zijn van persoonlijke omstandigheden, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich in casu niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn als de *"Country Guidance Afghanistan"* van mei 2024.

Verzoeker toont nergens concreet aan dat er thans landeninformatie beschikbaar is die maakt dat hem subsidiaire bescherming moet worden toegekend omwille van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan of in zijn regio van herkomst.

### 3.2.5. Conclusie

Gelet op het voormelde, zijn er geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

## 4. Algehele conclusie

Gelet op al het voormelde heeft verzoeker niet aangetoond dat verweerder bij de gemotiveerde beoordeling of hij een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingen-wet heeft of een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet, de voormelde bepalingen heeft geschonden of hierbij kennelijk onredelijk is tewerk gegaan.

Het middel is bijgevolg ongegrond.

Verzoeker heeft geen argumenten, gegevens of stukken aangebracht die een ander licht werpen op de motieven die de bestreden beslissing schragen en evenmin nieuwe elementen ontwikkeld die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet.

Kan niet tot een andere beoordeling leiden: de aanvullende nota van 17 april 2025 waarin verzoeker stelt dat hij de meest recente informatie over Afghanistan wenst bij te brengen en dat daaruit *"ontegenzeggelijk"* zijn nood aan internationale bescherming blijkt.

Het betreft een samenraapsel van informatie op grond van de volgende bronnen:

1. UNAMA Nota juli 2024, *"De facto authorities' moral oversight in Afghanistan: impacts on human rights"*;
2. AMNESTY, 10 juli 2024: *"Afghanistan: New UN report stresses urgent need for taliban to roll back on moral policing"*;
3. CNN, 10 juli 2024: *"No music, no Western styl haircuts,: UN report details life in Afghanistan under taliban's moral enforcers"*;
4. UNAMA, 6 mei 2024, *"Over 23 million Afghans in dire need of humanitarian aid: UNAMA report"*;
5. ARIANEWS, 10 juli 2024, *"UNAMA's criticism of Afghanistan 's moral ministry 'unfounded', says IEA"*;
6. DR. Ewelina U OCHAB, 12 augustus 2024, *"Taliban's legacy,: Gender Apartheid, Genocide and gross violations"*;
7. R. BUTT, 14 augustus 2024, *"What to know 3 years into the Taliban's rule of Afghanistan"*;
8. HUMAN RIGHTS WATCH, 11 augustus 2024, *"Afghanistan: Taliban Tighten Grip 3 years into rule"*;
9. Freedom House, *"Afghanistan: freedom in the world 2024 Country Report"*;
10. UNOCHA, juni 2024, *"Afghanistan, the cost of inaction"*;
11. Reliefweb, juni 2024, *"Afghanistan, the cost of inaction"*;
12. UNHCR, 28 mei 2024, *"Returns to Afghanistan"*;
13. UNAMA, 25 augustus 2024, *"Statement from Special Representative of the secretary-general and head of UNAMA"*;
14. UNOCHA, 9 oktober 2024, *"New morality law further restrict rights in Afghanistan"*;
15. OHCHR, 30 augustus 2024, *"New morality law affirms Taliban's regressive agenda, experts call for concerted action"*;
16. UNAMA, 11 oktober 2024, *"Statement from special representative of the secretary-general and head of UNAMA on International Day of the Girl Child"*;
17. HRW, 9 oktober 2024, *"UN Rights Council Misses Chance ot advance justice for grave abuses in Afghanistan"*;
18. OHCHR, 9 september 2024, *"Afghanistan: Comprehensive efforts needed to stop destructive cycle of impunity, says UN expert"*;
19. AMNESTY, 10 oktober 2024, *"Geneva: UN HRC resolution on Afghansistan fails to deliver an adequate response to the escalating human rights crisis"*;
20. AMNESTY, 15 augustus 2024, *"Joint statement by the alliance for human rights in Afghanistan, : need for an urgent rethink of international respons to the human rights crisis in Afghanistan"*;
21. RAWA, 7 oktober 2024, *"Global Security review, the coming disaster in Afghanistan"*;
22. AMNESTY, 22 oktober 2024, *"No Woman's land"*;
23. Juriguide, 13 oktober 2024, *"La cour de justice de l'UE accorde le droit d'asile à toutes les femmes afghanes"*;
24. CNDA, 9 juli 2024, *"Droit d'asile: l'ensemble des femmes afghanes susceptibles d'être protégées comme réfugiées"*;
25. OHCHR, 16 juli 2024, *"Amid escalating carnage, broad impunity and trampling of international law, Türk calls on UN General Assembly to invest in human rights"*;
26. OHCHR, 9 september 2024, *"Afghanistan: Comprehensive efforts needed to stop destructive cycle of impunity, says UN expert"*;

Er kunnen over de prangende situatie in Afghanistan vele bladzijden worden geschreven. De situatie moet zeker en vast worden beoordeeld aan de hand van recente rapporten, maar het CG heeft via de aanvullende nota recente informatie aangebracht, die echter niet toelaat een ander standpunt in te nemen voor de erkenning of toekenning van internationale bescherming (cf. supra). Kernvaststelling is dat de meest recente informatie geen afbreuk doet aan de tendensen en patronen die eerder zijn vastgesteld. Er is geen sprake van nieuwe tendensen of geografische veranderingen in het conflict en dit blijkt ook niet uit het samenraapsel aan informatie dat verzoeker bijbrengt (zie infra). De kernvraag is of er elementen voorliggen waaruit blijkt dat verzoeker gezien de combinatie van de situatie in Afghanistan én de elementen die zijn zaak kenmerken, de vluchtelingenstatus moet worden erkend of de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend. Er ligt dus géén situatie voor waarbij verzoeker het voorwerp uitmaakt van een terugkeer- of verwijderingsmaatregel en waarbij moet worden nagegaan of hij bij een vrijwillige of gedwongen terugkeer een risico loopt op een schending van artikel 3 van het EVRM, gezien de algemene situatie in zijn land van herkomst.

Uit de door verzoeker aangehaalde bronnen blijkt vooreerst de systematische discriminatie en vervolging in Afghanistan van vrouwen, meisjes en minderheden zoals de Hazara's. Verzoeker is echter geen vrouw of meisje, noch is hij een Hazara. De door verzoeker aangehaalde bronnen die erop wijzen dat Afghaanse vrouwen en meisjes in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling zijn daarom niet dienstig. Verzoekers betoog dat wat betreft de specifieke situatie van Hazara *"het volledige rapport aan toont dat er wel degelijk sprake is van genocide!"* en dat *"de houding en handelswijze van de Taliban dan ook duidelijk meedogenloos is."* is evenmin relevant, want het heeft geen betrekking op zijn specifieke situatie, gelet op het feit dat hij niet behoort tot de Hazara-minderheid. Voorts wordt gewag gemaakt van de negatieve impact van het door de de facto-regering opgerichte 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar), dit om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven. Dit ministerie maakt gebruik van verschillende methoden om de opgelegde regels te handhaven waaronder verbale intimidatie, arrestatie, detentie en lijfstraffen. De maatregelen hebben in eerste instantie alweer een onevenredig negatieve impact op vrouwen en meisjes, maar ze creëren weliswaar een klimaat van angst voor iedereen door onvoorspelbare en willekeurige handhaving. Verder wordt er gewag gemaakt van ernstige mensenrechtenschendingen door de taliban. De Raad zal niet ontkennen dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaatsgrijpen en waarbij de vrijheid van mening en mediavrijheid aan banden worden gelegd evenals de vrijheid van religie en politieke rechten, maar er is geen sprake van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Dat uit de door verzoeker geciteerde bronnen blijkt dat de taliban de westerse zienswijze op mensenrechten niet accepteren en deze strijdig achten met hun waarden en normen, is duidelijk, maar verzoeker toont door algemeen te stellen dat *"de verwestering dan ook wel degelijk een blijvend probleem is, gecombineerd met het niet ZINA handelen"* niet aan dat hij concreet is verwesterd of als dusdanig zal worden gepercipieerd door de taliban. Zoals uiteengezet onder punt 3.1.2., haalt verzoeker hiertoe geen concreet relevant element aan. Verzoeker wijst verder nog specifiek naar een verslag van UNHCR over de penibele situatie van terugkeerders uit Pakistan (bron nr. 12), waarvan de helft vrouwen betreft en besluit dat dit verslag aan toont dat *"de nota van de CGVS in dit verband (Migratiestromingen) niet pertinent is bij de beoordeling van de mogelijkheden tot terugkeer"*. Evenwel legt verzoeker niet concreet uit waarom dit het geval is. Zo is het de Raad niet duidelijk waarom verzoeker moet worden beschouwd als een terugkeerder vanuit Pakistan. Dit alles kan bijgevolg geen afbreuk doen aan het gestelde in punt 3.1.2. Voor wat betreft de prangende humanitaire situatie waarop een aantal door verzoeker weergegeven citaten wijst, blijkt uit de aangehaalde bronnen dat meer dan de helft van de Afghaanse bevolking kampt met voedselonzeekerheid en dat dit is te wijten aan verschillende factoren. Echter blijkt hieruit niet dat anders moet worden geoordeeld dan onder punt 3.2.3. Verzoeker brengt niet concreets aan betreffende zijn persoonlijke situatie waaruit blijkt dat hij in deze precaire socio-economische context persoonlijk dreigt te worden geïsoleerd of behoort tot een groep van geïsoleerde personen waardoor hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften. Tot slot neemt de Raad er akte van dat diverse internationale organisaties de noodzaak van een krachtig internationaal antwoord op de talibanpraktijken benadrukken, het ontbreken van een onafhankelijk onderzoeksmechanisme in dit verband laken en wijzen op een toekomstig veiligheidsprobleem, maar dit houdt niet in dat verzoeker hierdoor de vluchtelingenstatus moet worden erkend of de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend. Hetzelfde geldt voor rapporten die gewag maken van een aanzienlijke diplomatieke invloed van de taliban in de regio en van contacten met grootmachten zoals China en Rusland, ondanks het ontbreken van internationale erkenning.

Verzoeker heeft geen elementen bijgebracht in het kader van de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet die verder onderzoek door het CG noodzakelijk maken. Er ontbreken geen essentiële elementen waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet bijgevolg geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

De Raad benadrukt nogmaals dat de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus en dat een mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM, dat een ruimer toepassingsgebied heeft, grondig moet worden onderzocht bij het nemen van een terugkeer- of verwijderingsmaatregel.

## OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

**Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend vijftientwintig door:

|          |                 |
|----------|-----------------|
| M. EKKA, | kamervoorzitter |
|----------|-----------------|

|            |          |
|------------|----------|
| T. LEYSEN, | griffier |
|------------|----------|

|              |                |
|--------------|----------------|
| De griffier, | De voorzitter, |
|--------------|----------------|

|           |         |
|-----------|---------|
| T. LEYSEN | M. EKKA |
|-----------|---------|